
RUBRIEKTITEL

ADVENT

Heer,
Laat ons ook dit jaar in het licht van de advent,
het feest en de vreugde van kerstdag tegemoet gaan,
welke ons het grootste dat er bestaat, voor ogen stelt:
Uw liefde, waarmee Gij de wereld zo hebt liefgehad,
dat Gij Uw enige zoon weggaf,
opdat wij allen in Hem zouden geloven
en daardoor niet verloren zouden gaan,
maar het eeuwige leven zouden hebben.
Zegene ons daartoe...
Amen.

[Thomasvieringen KULeuven]

19 december 2021
Vierde Adventszondag
Luc 3,39-45

Van Oud naar Nieuw

Het gaat hier niet over een ordinaire jaarwissel, maar wel over een scharniermoment tussen het Oude Verbond, dat God met zijn volk sloot, en het Nieuwe Verbond. Met Jezus begint er immers een nieuw tijdperk in onze verhouding tot God. Het Oude zweert bij de Wet (de Thora) die moet worden onderhouden. Het Nieuwe is gebouwd op een liefdesrelatie tussen God en de mensen.

Deze wissel krijgt hier de volle aandacht in de hartelijke ontmoeting van Maria met Elisabeth. Het is een begroeting die beklijft. De nog ongeboorte Johannes de Doper danst al van vreugde in de schoot van zijn moeder om de komst van de Messias. Wat er impliciet leefde aan hoop bij het oude Godsvolk zal nu weldra in vervulling gaan.

Elisabeth spreekt hier aan het adres van Maria voor het eerst de welgekende woorden van het 'Weesgegroeit' uit: 'Gij zijt gezegend onder de vrouwen, en gezegend is de vrucht van uw schoot'. Zij is hierbij vol Heilige Geest, zegt het verhaal, compleet begeistert.

Het 'bezoek van Maria aan haar nicht Elisabeth' is een sleutelverhaal op de heilsweg die God met zijn volk zal gaan. Enkele pittige details mogen ons hierbij niet ontgaan. Maria gaat 'haastig' ('met bekwame spoed' zegden onze voorouders bij de rozenkrans) naar het bergland Juda. Het is alsof de tijd dringt. Lucas bouwt zijn evangelie op als één groot reisverhaal van Jezus vanuit Galilea naar Jeruzalem, in Judea. Het is een levenstocht waartoe ieder mens (ook wij) geroepen wordt.

Vertrekkend vanuit het leven, zoals het ons gegeven is (Galilea), mogen wij de pelgrimstocht gaan naar de stad waar God woont met de mensen: Jeruzalem (dit staat symbool voor het Rijk Gods). Maria, de moeder van Jezus, wijst omzeggens al de richting aan waarin haar Zoon zal gaan. Het is de weg die ook wij mét Jezus dienen te gaan.

Is het daarom dat Elisabeth Maria hoog-zalig prijst: 'Gelukkig die geloofd heeft dat in vervulling zal gaan wat de Heer voorspeld heeft.' Haar 'fiat', 'mij geschiede naar Uw Woord' krijgt hier een sterke invulling. Zij gelooft metterdaad. Vanaf nu staat in haar leven alles in functie van Hem, die vastberaden de weg zal gaan naar Jeruzalem, 'waar God woont met de mensen'.

Een sprekender beeld van 'menswording van onze God' (Kerstmis) is moeilijk te vinden. Gaan ook wij met Maria op weg langs onze bergachtige levensweg, Gods vrede tegemoet!

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

Anekdote uit mijn kinderjaren. Door Maria S.

Het gebeurde 64 jaar geleden, in 1957, 'toen alles nog zonde was'.

Het was op een mooie wintermorgen. Het had flink gesneeuwd.
Maar als kind vond ik dat geweldig.
Om naar school te gaan deden we 's morgens ons botten aan.
Daar aangekomen gingen de boekentassen aan de kant om baantje te kunnen glijden.
Dat was plezant.
De sneeuw werd vlug platgetrapt, en ons baantje werd superglad.
Iedereen was op de been om te glijden één na één.
Het ging zo al een tijdje door. En ieder vond het supertof.
Tot zuster Bernice de koer op kwam en het waagde ons baantje over te steken.
Ik had net een aanloop genomen en begon reeds te glijden.
Maar, o wee! Een botsing was niet meer te vermijden.
Neusdoek en boeken van zuster Bernice vlogen in het rond,
en zij zat terstond met haar kont op de grond.
Dat was 't ergste nog nie, ... ook haar rok vloog tot boven de knie!
Op de speelplaats viel plots alles stil: alle aandacht ging naar haar blote bil.
Her en der een ingehouden schaterlach bij 't schouwspel dat men zag.
Al kwam er heel wat leute bij, 't was voor iedereen maar niet voor mij.
Ik stond te beven als een blad om al de schrik die ik toen had.
En de spanning zou nog groeien toen zuster Bertha er zich mee kwam moeien.
Wie ze heeft gekend zal zeker weten, dat ze kinderen kon doen zweten.
Ik kreeg me daar een preek 'oei, oei'. Om wat ik had gedaan, foei, foei.
Hoe had ik zoiets durven doen? En hoe was 't gesteld met mijn fatsoen?
Dat moest ik biechten bij mijnheer Pastoor
en kreeg er zeker een flinke penitentie voor.
Door wat ik schandelijk had bedacht, was de hele bende tot zonde gebracht.
De hemel zou zich nu wel wreken omdat een blote bil al lachend was bekeken.
En of dit vonnis voor mij nog niet genoeg 'n was,
moest ik de ganse dag nog bij zuster Bernice in de klas.
Dat viel nog mee. Ze heeft verder niet gemord.
Maar einde maand merkte ik het wel aan mijn rapport.
Nadien liep alles weer normaal. Dat is dan ook het eind van mijn verhaal.

Anekdote uit mijn kinderjaren. Door Renaat V.

Het gebeurde rond het jaar 1945 en was het gevolg van mijn beperkte woordenschat.
Kinderen, die 's morgens nuchter naar de mis vertrokken waren, kregen van schoolhoofd meester Louis Heylen de gelegenheid om na de mis hun boterham te komen opeten in de school. In de winter had hij dan zelfs de gekende ronde kachel aangestoken die in het midden van het lokaal stond en met een meterslange zwarte buis naar de schouw liep. Hij had ook de gewoonte om met de aanwezige kinderen te praten, hen iets te vertellen of met hen leerrijke spelletjes te spelen. Zelf vond ik dat heel interessant. En zeker als het iets was waar hoofdrekenen bij te pas kwam. Dan kon ik me goed meten met de jongens van de hogere leerjaren. Maar blijkbaar was mijn woordenschat niet mijn strafste kant.

Eens vertelde hij over mijn grootvader die op zondag in het café van Bet Bos de baard van mannen schoor. Elektrische scheerapparaten bestonden nog niet en hij deed dat met een 'schaas' die hij regelmatig eens moest 'wetten' of aanscherpen op een leren riem. De baard werd ingezeept en voor tien cent schoor hij die af. Iets wat hij wellicht van zijn ouders had geleerd, die wevers waren en zeker schapen hadden. Het was een belangrijke bijverdienste voor iemand die maar keuterboer was. Meester Heylen zei toen dat mijn grootvader een *barbier* was. Maar dat was voor mij een vreemd woord. En zonder rekening te houden met de vertelde context had ik na de klas een eigen verhaal te vertellen. Fier als een gieter kon ik mijn ouders vertellen waar onze familie vandaan kwam. Meester Heylen had het in de school verklapt. Het was zeker dat de ouders van petere *Arabieren* waren. Later bleek zelfs dat mijn misverstaan ook nog bij anderen is voorgekomen. Maar dat verhaal laat ik liever door hen zelf vertellen.

Over metsers en vrijmetselaars. Door Julia B.

Nog een grote zonde was: vrijmetselaar zijn! Die kwamen de hemel niet binnen. De zuster vertelde het in de klas en het trof me diep, want wat deed mijn vader? Hij was metser. Méér nog, een zelfstandig metser! Met schrik bedacht ik wat hem in het hiernamaals wellicht te wachten stond. Lange tijd heb ik vurig voor zijn redding gebeden tot – ik weet niet meer hoe of wanneer – ik mijn 'dwaling' inzag. Mijn vader is metser gebleven (en schrijnwerker erbij). Hij heeft van zijn 14de tot aan zijn dood, toen hij bijna 64 was, ontzettend hard gewerkt en steen op steen gelegd. Hij zal zijn hemel wel verdiend hebben.

Grootmoeders vertelsel

Hoe grootmoeders en moeders in vroegere jaren bij de opvoeding van hun (klein)kinderen het ultrageloof nog doorgaven. Ons moeder, Leonie V., 1913-2011, leerde dit stichtende gedicht toen ze nog in de lagere school zat, en schreef het toen ze 90-plus was nog helemaal uit het hoofd neer.

Er was ne keer, ik weet niet waar
een knaapje van zes zeven jaar.
Lieftallig was het, goed van hart,
maar 't knaapje had een grote smart;
één van zijn beentjes was mismaakt
en door een lammigheid geraakt
zodat het niet alleen kon gaan
maar altijd moest op krukken staan.

Eens stond het met een droef gelaat
bij zijn makkers op de straat.
Die juichten met een blij geschal
en speelden met een kegelbal.
Ze dansten, sprongen in het rond
of wat men meest vermakelijk vond.

Toen kwam een oude grijze vent,
aan al die kind'ren onbekend,
zich nederzetten langs de baan.
Hij was vermoeid van al dat gaan,
zijn voeten waren gans bebloed,
zijn kleding was versleten goed,
zijn ogen stonden blauw en mat,
men zag wel dat hij honger had.

Doch geen der bengels stond hem bij,
geen één van hen had medelij
met die arme ouderling.
Ze spotten met de vreemdeling.
Alleen het kreupel knaapje kwam
met ene dikke boterham,
die het de arme schonk zeer mild
opdat z'n honger zij gestild.

Die goedheid kreeg weldra haar loon.
Hier wordt d'histoire waarlijk schoon.
Terwijl de arme knaap zijn aalmoes gaf
wierp d'oude man zijn vodden af.
Hij werd bekroond met glans en licht,
met stralen rond zijn aangezicht,
en met een vinger van zijn hand,
die schitterde als diamant
raakt hij de knaap en zegt: 'Voortaan
zult gij niet meer kreupel gaan'.

Genezen was die lieve knaap
als loon voor zijne vrome daad.
Die man was Onze-Lieve-Heer.
En 't kind gaat thans niet kreupel meer.
Dit heeft grootmoeder mij verteld.
Eén vraag heb ik haar toen nog gesteld:
'Grootmoeder, weet ge niet gewis
waar die knaap zijn woning is?
Opdat ik hem mijn handje bied.'
Maar dat 'n wist grootmoeder niet.

SACRAMENTEN VOOR DE DRIE GELOOFSGEMEENSCHAPPEN

Voor het vastleggen van sacramenten in onze kerken kan u steeds terecht op www.kerkinaarschot.be
(klikken op FORMULIEREN of 'belangrijke levensmomenten') of via het zonesecretariaat:
016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

Doopvieringen

Alle doopvieringen starten om 14u. of om 15u. Doopaanvragen dienen minstens 3 weken op voorhand
binnen te zijn. De formulieren staan op de site www.kerkinaarschot.be U kan ze ook onmiddellijk
doorzenden naar ni.adams@telenet.be

Huwelijken: Huwelijkskandidaten kunnen hun aanvraag indienen via www.kerkinaarschot.be of het
zonesecretariaat.

Uitvaarten: De familie neemt contact op met een begrafenisondernemer. Deze zal de nodige afspraken
maken met de lokale verantwoordelijken en priester of diaken.

Ziekensacrament: Men kan hiervoor steeds een beroep doen op priester-op-rust Renaat Van den
Berckt (Volkensvoortstraat 35, 3201 Wolfsdonk – 0473/50.43.12)

CONTACTGEGEVENS PAROCHIE EN ZONE

Algemene informatie (contactgegevens, inschrijvingen) vindt u op www.kerkinaarschot.be Meer info over onze parochie (foto's en archief) vindt u op www.sintpieterlangdorp.be

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorie, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorie).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorie, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

Vanaf 31 mei: elke maandag 10-11u in de oude pastorie, Wolfsdonk-Dorp 20, 3201 Wolfsdonk. Mensen die intenties aangevraagd hadden (vanaf 1 november 2020) en die nog niet konden uitgevoerd worden wegens Corona, kunnen hiervoor een andere datum aanvragen, hetzij door langs te komen op het secretariaat, hetzij telefonisch of per mail.

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borght (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborght@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

.....
invoegen van afbeeldingen van de drie kerkjes
.....

VIERINGEN

GIJMEL

Zaterdag 18 December: Eucharistieviering om 18.00 u.

- Voor het welzijn van alle parochianen

WOLFSDONK

Zondag 12 December: Eucharistieviering om 09.00 u.

- Lea Verbraeken vanwege de parochie
- Jaargetijde voor Paula Alaerts, Rene Aerts, Guy Aerts en familie
- Nieke Hendrickx, Eliane Vissenaeken en Vicske Hendrickx

LANGDORP

Geen vieringen

ANDERE VIERINGEN IN DE ZONE

O.-L.-Vrouw Aarschot: Zondag om 11.00 u.

Christus Koning Aarschot: Zaterdag om 18.30 u. (nieuwe regeling, in plaats van zondag)

Sint-Rochus Aarschot: Zaterdag om 17.00 u.

Sint-Cornelius Gelrode: Zaterdag om 18.30 u.

Sint-Niklaas Rillaar: Zondag om 9.30 u.

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. nà de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14